

TREDJEÅRS ELEVFOREST

ILLING, AARHUS TEATER
STUDIO 19.-29. MAJ -84

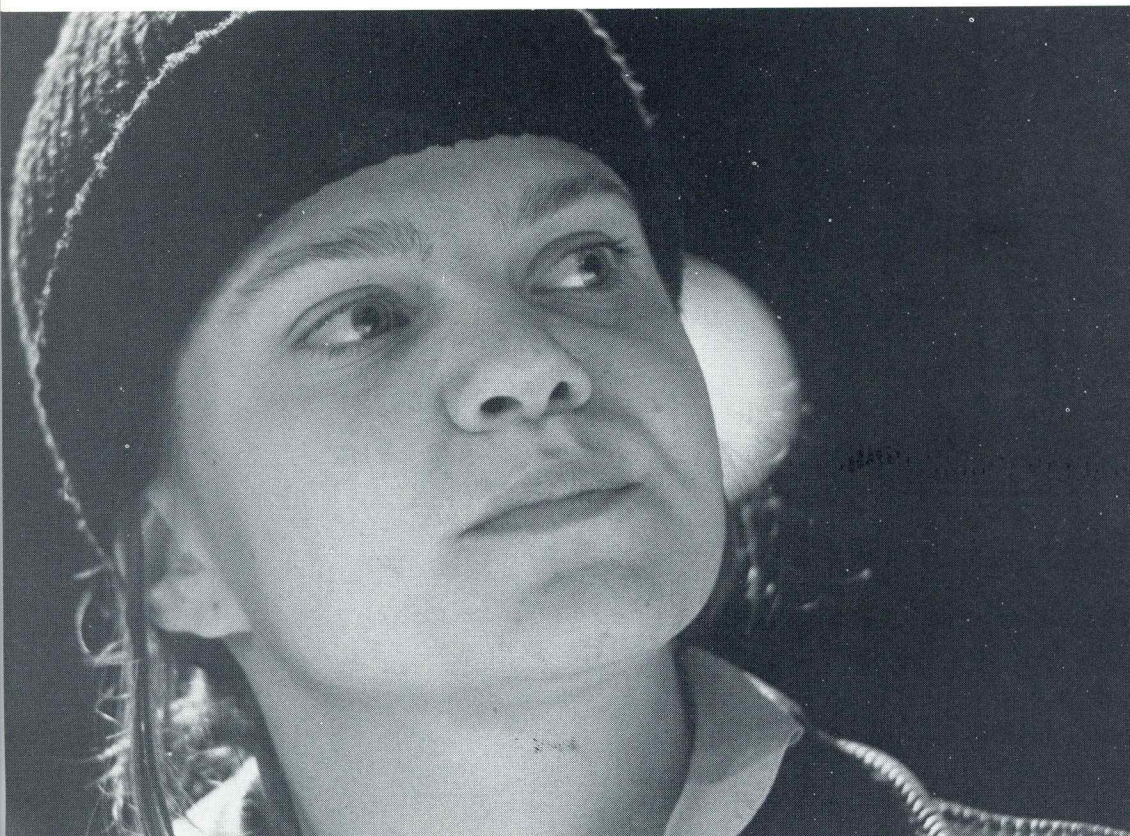

SANNE LYNGHØJ (Anne Lorentzen) – Jeg gjorde det for hans skyld.

GYRITE OLSEN (Ditte Knudsen) – Måske er det ham, der ligger dernede. Måske er det min skyld.

Tredjeårseleverne spiller:

CHRISTIAN MOSBÆK	Henning Munk Møller
DITTE KNUDSEN	Gyrite Olsen
ANNE LORENTZEN	Sanne Lynghøj
BIRGITTE SIMONSEN	Maria Poulsen
JENS ZACHO BÖYE	Andreas Brandt
JØRGEN BING	Philip Lüster
To stemmer i telefonen	} Anders Baggesen
(Hr. og fru Mekaniker-Madsen)	
KOMMISSÆR KJELDTSEN	Peter Gilsfort

Citat fra Dæmonernes dans

I gamle dage lå her en landsby af fattige fiskere. Det var gudsfrægtige efteråret, når uvejret greb natten, tog fanden fat i præsten, og så rundt og bankede på i de små hytter og bad folk om at tage lygte blinke med dem. På den måde blev skibe lokket så tæt ind under fiskerne dræbte de overlevende og røvede lasten, som drev i land. i mørket over byttet, men om morgenen, når havet igen var stille nattens slagteri.

En forårsnat gik det helt anderledes til. Inde på stranden lokkede de med sit blinkende lys. Men denne nat strandede et fangeskib – med Skibet gik ned, og en lille gruppe af fanger mistede ikke blot deres fangenskab. Det førte til fangernes frihed og mordernes død. De med de bare næver bekæmpede de døden – i fiskernes og præstens Stranden blev en slagmark. Men fangerne besejrede morderne, og op på højen, kunne én af de sårede fiskere se dem danse i måneskin at der var både mænd og kvinder, og så forsvandt de på den anden Men hvert år den 31. april kommer de tilbage til højen, og så ser man, at

MARIA POULSEN (Birgitte Simonsen) – Jeg kom for at tage det, jeg ku' bruge.

Manuskript Kim Bjarke, efter idé af Peter Rafn Dahm og Kim Bjarke
Instruktion Kim Bjarke
Scenografi (lys) Peter Rafn Dahm
Teknik, regi, lys Lotte Jensen

Manuskript: Kim Bjarke, efter idé af Peter Rafn Dahm og Kim Bjarke.
Instruktion: Kim Bjarke.
Scenografi (lys): Peter Rafn Dahm.
Teknik, regi, lys: Lotte Jessen.
Instruktørkonsulenter: Eyun Johannessen og Søren Iversen.
Scenografkonsulent: Thomas Kruse.

Varighed ca. 2 timer med PAUSE

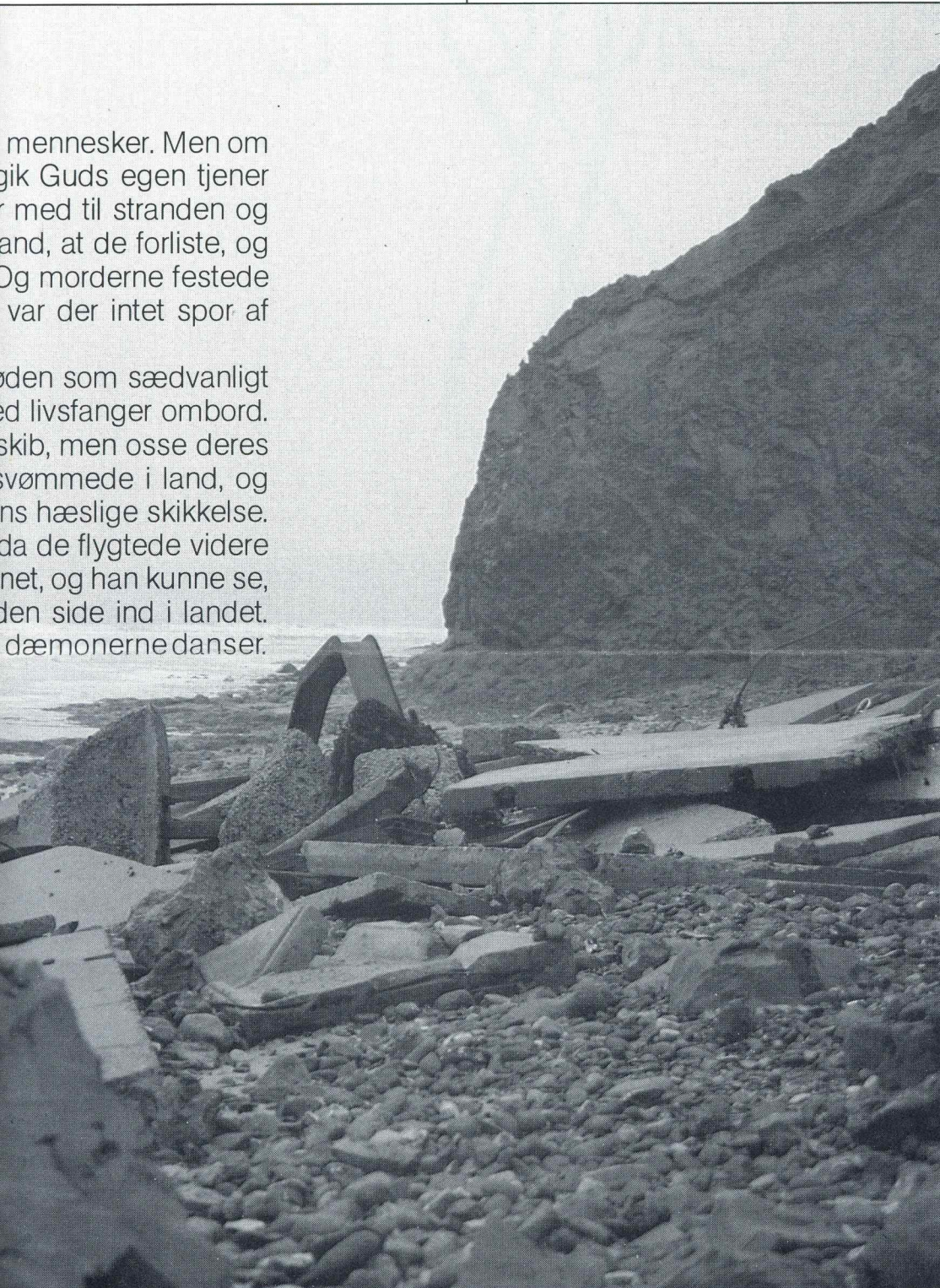
Skuespillerskolen ved Aarhus Teater takker alle afdelinger i huset for hjælp og god teknisk vejledning.

ANDREAS BRANDT
(Jens Zacho Böye) - Det, verden har brug for, er folk, der aldrig fortæller, hvad de ser.

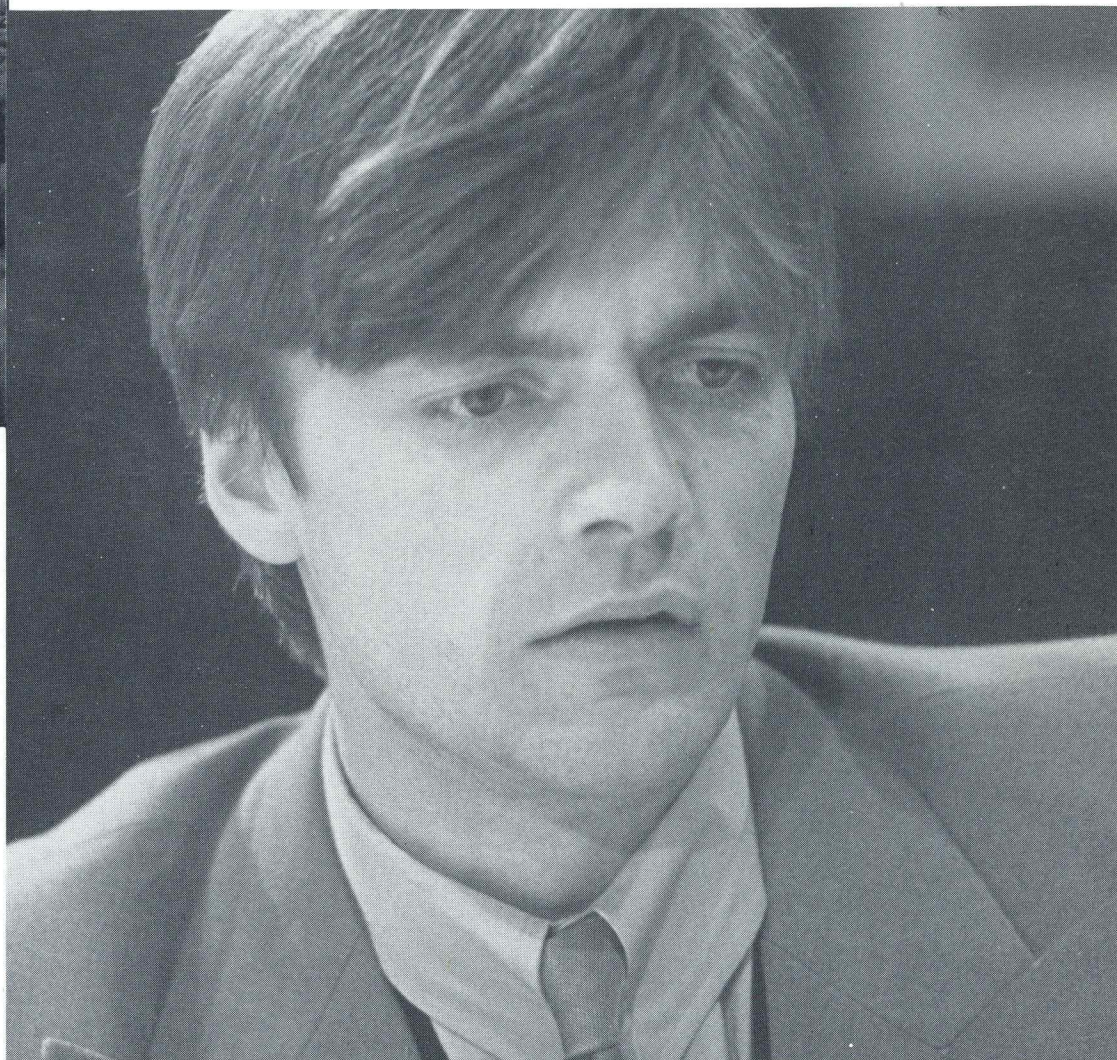

mennesker. Men om
gik Guds egen tjener
r med til stranden og
and, at de forliste, og
Og morderne festede
var der intet spor af

den som sædvanligt
ed livsfanger ombord.
skib, men osse deres
svømmede i land, og
ns hæslige skikkelse.
da de flygtede videre
net, og han kunne se,
den side ind i landet.
dæmonerne danser.

PHILIP LÜSTER (Jørgen Bing) - Enten er det slut, eller også er det lige begyndt.

HENNING MUNK MØLLER (Chr. Mosbæk) - Han skal altid gi' sig ud for at være den robuste type. Uden svage punkter.

Tredjeårseleverne spiller:

CHRISTIAN MOSBÆK Henning Munk Møller
DITTE KNUDSEN Gyrite Olsen
ANNE LORENTZEN Sanne Lynghøj
BIRGITTE SIMONSEN Maria Poulsen
JENS ZACHO BÖYE Andreas Brandt
JØRGEN BING Philip Lüster
To stemmer i telefonen { Anders Baggesen
(Hr. og fru Mekaniker-Madsen) { Gitte Siem
KOMMISSÆR KJELDTSEN Peter Gilsfort

Manuskript Kim Bjarke, efter idé af
Peter Rafn Dahm og Kim Bjarke
Instruktion Kim Bjarke
Scenografi (lys) Peter Rafn Dahm
Teknik, regi, lys Lotte Jensen

Manuskript: Kim Bjarke, efter idé af
Peter Rafn Dahm og Kim Bjarke.
Instruktion: Kim Bjarke.
Scenografi (lys): Peter Rafn Dahm.
Teknik, regi, lys: Lotte Jessen.
Instruktørkonsulenter: Eyun Johan-
nessen og Søren Iversen.
Scenografkonsulent: Thomas Kruse.

Varighed ca. 2 timer med PAUSE

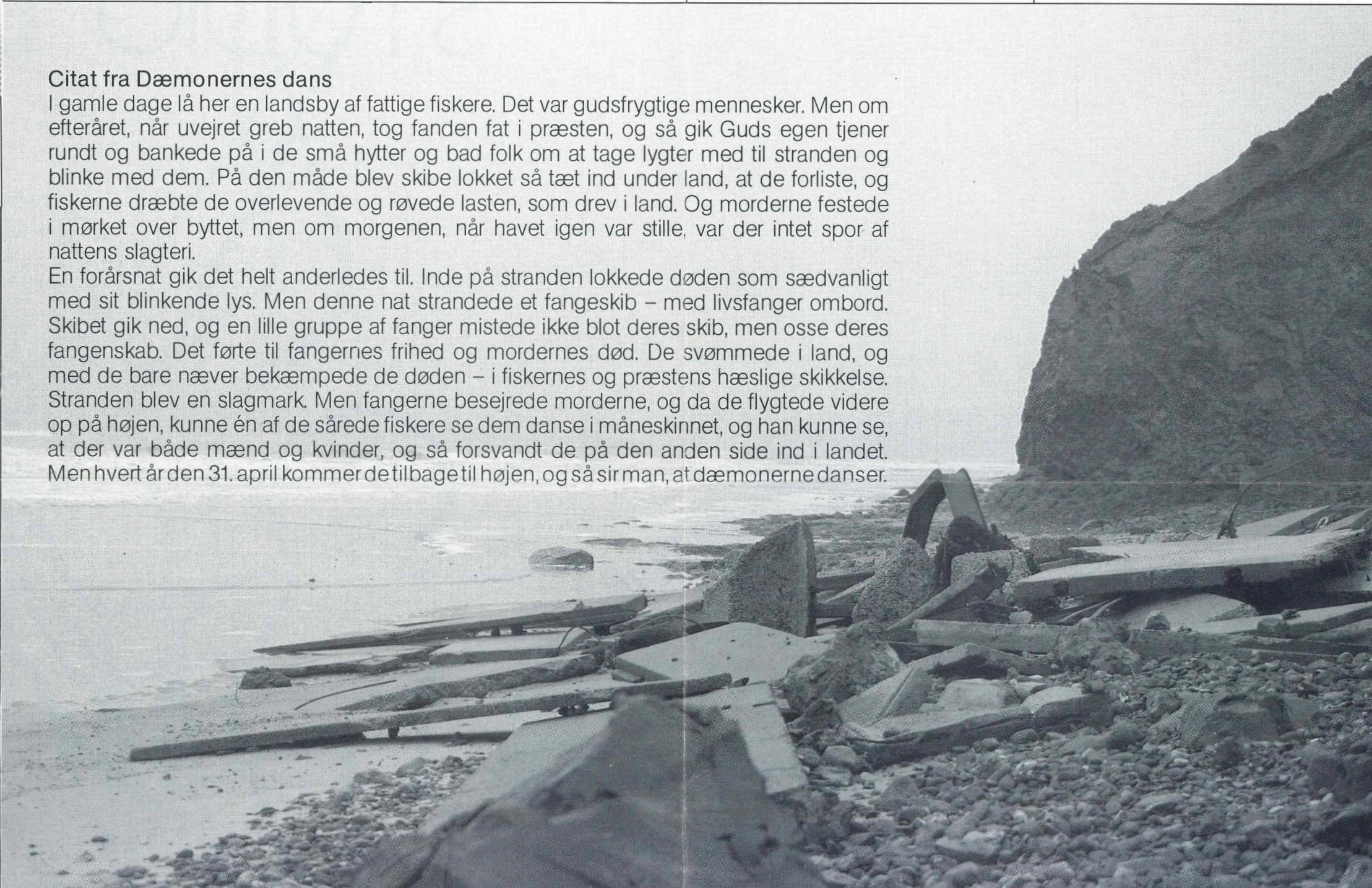
Skuespillerskolen ved Aarhus Teater
takker alle afdelinger i huset for
hjælp og god teknisk vejledning.

ANDREAS BRANDT
(Jens Zacho Böye) - Det, verden
har brug for, er folk, der
aldrig fortæller, hvad de ser.

Citat fra Dæmonernes dans

I gamle dage lå her en landsby af fattige fiskere. Det var gudsfrægtige mennesker. Men om efteråret, når uvejret greb natten, tog fanden fat i præsten, og så gik Guds egen tjener rundt og bankede på i de små hytter og bad folk om at tage lygter med til stranden og blinke med dem. På den måde blev skibe lokket så tæt ind under land, at de forliste, og fiskerne dræbte de overlevende og røvede lasten, som drev i land. Og morderne festede i mørket over byttet, men om morgenen, når havet igen var stille, var der intet spor af nattens slagteri.

En forårsnat gik det helt anderledes til. Inde på stranden lokkede døden som sædvanligt med sit blinkende lys. Men denne nat strandede et fangeskib – med livsfanger ombord. Skibet gik ned, og en lille gruppe af fanger mistede ikke blot deres skib, men osse deres fangenskab. Det førte til fangernes frihed og mordernes død. De svømmede i land, og med de bare næver bekæmpede de døden – i fiskernes og præstens hæslige skikkelse. Stranden blev en slagmark. Men fangerne besejrede morderne, og da de flygtede videre op på højen, kunne én af de sårede fiskere se dem danse i måneskinnet, og han kunne se, at der var både mænd og kvinder, og så forsvandt de på den anden side ind i landet. Men hvert år den 31. april kommer de tilbage til højen, og så sir man, at dæmonerne danser.

Citat fra Dæmonernes dans

I gamle dage lå her en landsby af fattige fiskere. Det var gudsfrægtige mennesker. Men om efteråret, når uvejret greb natten, tog fanden fat i præsten, og så gik Guds egen tjener rundt og bankede på i de små hytter og bad folk om at tage lygter med til stranden og blinke med dem. På den måde blev skibe lokket så tæt ind under land, at de forliste, og fiskerne dræbte de overlevende og røvede lasten, som drev i land. Og morderne festede i mørket over byttet, men om morgenen, når havet igen var stille, var der intet spor af nattens slagteri.

En forårsnat gik det helt anderledes til. Inde på stranden lokkede døden som sædvanligt med sit blinkende lys. Men denne nat strandede et fangeskib – med livsfanger ombord. Skibet gik ned, og en lille gruppe af fanger mistede ikke blot deres skib, men osse deres fangenskab. Det førte til fangernes frihed og mordernes død. De svømmede i land, og med de bare næver bekæmpede de døden – i fiskernes og præstens hæslige skikkelse. Stranden blev en slagmark. Men fangerne besejrede morderne, og da de flygtede videre op på højen, kunne én af de sårede fiskere se dem danse i måneskinnet, og han kunne se, at der var både mænd og kvinder, og så forsvandt de på den anden side ind i landet. Men hvert år den 31. april kommer de tilbage til højen, og så sir man, at dæmonerne danser.

